

Товариство Червоного Хреста: яскраве минуле і невідоме майбутнє

Товариство Червоного хреста на Зарічненщині в 1965р. **◆ З ПРИВОДУ**

очолив лікар Богдан Петрович Рушак. Секретарем у нього працювала Надія Григорівна Мересьєва. Молоді, амбіційні – вони взялися піднімати нову глибу роботи. В користуванні цієї організації був стіл, два стільці та сейф для марок. На той час у нашому районі працювало дуже мало лікарів, навантаження і відповідальність були надзвичайно високими. Тому Богдан Петрович передав свої повноваження Чикуну Андроніку Миколайовичу, фельдшеру швидкої допомоги. Саме на сімдесяті роки припадає популяризація донорського руху. Активною була й діяльність Червоного Хреста. Організовували змагання між колективами різних підприємств, організацій, колгоспів, радгоспів, долучали шкільні сандружини. У 1981 році рух Червоного Хреста очолила в Зарічненському районі Бруцька Ніна Григорівна, молодий медпрацівник. Саме вона доклала чимало організаторських здібностей для розвитку і вдосконалення методів роботи цієї благодійної організації. Незабаром Червоний Хрест перебрався у виділене окреме приміщення. Чорнобильська катастрофа 1986 року показала населенню Зарічненщини всю значимість, всеохоплюючу солідарність і підтримку організації Червоного Хреста в світовому масштабі. На той час у районі ще не було ні Будинку для престарілих, ні територіального центру. Ноша відповідальності з надання соціально-побутових послуг для самотніх престарілих лежала на червонохрестівцях. У той час почала працювати в районній організації ЧХ Зінаїда Іванівна Іванова. Медичне обслуговування, патронажну службу Червоного Хреста несли на своїх плечах і долучені до цієї роботи медпрацівники Шостакевич Н.Д., Калюта Є.Д., Калюта Н.А. За показниками роботи, Зарічненська районна організація ЧХ займала 4-5 сходинки в області. На підтримку Червоного Хреста, почав розвиватись волонтерський рух. Першими у цій справі були наші освітяни. Тодішній керівник відділу освіти Процюк С.В., директор Морочненської школи Кравчук Ольга Аркадіївна багато зробили для того, щоб зарічненські діти оздоровлюва-

лись в Італії. Для соціально незахищених категорій населення, через Червоний Хрест, почала надходити допомога від благодійних фондів Німеччини, Франції. В район приїжджали бригади лікарів, які проводили медобстеження населення за місцем проживання.

На зміну старим працівникам у Червоний Хрест прийшла молодь: Петровець Людмила Сергіївна, Демковець Н.О., Гнедко Н.В., Апончук Тамара, які своєю працею гідно несли покликання червонохрестівців. Було започатковано багато благодійних акцій на теренах району: «Три картоплини», «Зігрій теплом дитячого серця самотню людину» та багато інших. У 2014 році під опіку Червоного Хреста потрапила й переселенці із зони АТО. Ми з ними настільки стали близькими, що вже хвилюємось, якщо хтось довго не заходить.

Так Зарічненська районна організація Червоного Хреста підійшла до межі, коли з грудня 2016р. фінансування оплати праці її працівників припинили. Відтак, всі проекти були згорнуті. Залишилась в Червоному Хресті лише голова – Тамара Кочережко, як волонтер. Звернення до органів місцевого самоврядування з документами про виділення коштів на існування у районі Червоного Хреста позитивно не було вирішено. Боляче про це писати. Як боляче залишати наодинці велику родину стареньких, немічних наших людей, якими опікувались червонохрестівці. Я не можу до них не прийти, як не можу їм пояснити, що на Червоний Хрест не надали фінансування. Комусь потрібно принести буханець хліба, комусь зробити необхідну ін'єкцію, а з кимось просто поговорити. Я відкриваю двері до самих нужденних. А щосереді - приходять люди. Хто за допомогою, а хто одяг приносить з дому, взуття. Не забуває про нас і благодійний фонд «Волинь Європейська», який очолює Оксана Заліпська. Багато хороших людей і добрих справ оточують наш Червоний Хрест. Ця організація не знає ні меж, ні кордонів. Милосердя всюди однакове, якщо воно є. Саме на цих підвалинах стоїть Червоний Хрест вже 100 років. Війни пройшли, стихії були, екологічні катастрофи - і завжди першими гуманітарну допомогу надавали червонохрестівці. А нині районний Червоний Хрест сам надіється на допомогу, розуміння і підтримку.

Тамара Кочережко, голова РО ЧХ